DIREKT AKTION

RADIKAL SYNDIKALISTISK UNGDOMSTIDNING

nr.1 2006/#46/20:-

DA. 10ÅR

I år är det val. Läs vad vi tycker om det! • Vi träffar en ansiktslös TV-kändis • Blockad i Lund
Osynliga Partiet ( ) • Det Mauderna bondeförbundet • Direkt Aktion fyller 10 år i år!

ALLA ÄR TOPP-PETTER

- Det har varit så jävla mycket roligare för mig än för de andra, vi tävlade som en rörelse och vi vann som en rörelse. Att CUF, LUF och MUF (in your face!!) ville göra det till en konfrontation mellan dem och oss var ju bara fint, för de fick så jävla mycket pisk att det knappt finns.

Går det att lansera ett ansiktslöst motstånd genom något så synligt som TV-mediet? Petter Nilsson, sedan länge aktiv inom den autonoma vänstern, gav sig huvudstupa in i dokusåpavärlden – inte som representant för sin person, utan med ambitionen att representera en hel rörelse. En rörelse som menar att politik, det är något som sker inte i, utan utanför parlament och partier

När vi träffar Petter berättar han att försökt få bort fokuset från sin person som deltagare i Toppkandidaterna och istället försökt fokusera på åsikter och ideologi. Men, menar han, det är inte lätt att styra vilket material som slutligen sänds i programmet. Deltagarna har bott inte bara tillsammans med varandra i sex veckor, utan också med kamerorna. Och det klipps sedan ner till 12 halvtimmeslånga avsnitt där med andra ord bara en liten bråkdel av deltagarnas insatser faktiskt exponeras utåt. Men trots det tycker Petter att han har lyckats bra.

- Jag tror att de flesta som stöjer mig gör det för mina åsikter och inte för min person. Det är ganska tydligt att jag är det enda vänsteralternativet i programmet och därför blir det ännu tydligare, säger han.

Vinnaren av programmet får förutom äran 250.000:- som man får använda till att ”förverkliga sina politiska drömmar”. Petter valde att utlova 100.000:- till Syndikalistiska Ungdomsförbundets kampanj Osynliga Partiet som lanseras under våren. De övriga 150.000:- skulle gå till The Pirate Bay och bokförlaget Roh-Nin. Petter berättar att Osynliga Partiet är ett sätt att fokusera på vardagskamper, det vill säga politiska kamper i skolan, på arbetsplatsen, på fritiden etc. Sådana politiska kamper som hamnar vid sidan om partipolitiken och de inköra parlamentariska spåren.

- SVT och programmakarna, och likaväl de andra deltagarna i programmets syn på vad politik är skiljer sig väldigt mycket från vad jag tycker är politik, fortsätter Petter. För mig handlar politik om organisering och vardagsmotstånd, och jag trodde och hade hoppats att vi skulle få göra sånt i större utsträckning under programmets gång. Men tvärtom har det känts som att jag har haft semester under den tid jag varit med i programmet. Vi har fått åka runt och titta på politiker och träffat viktiga herrar i kostym. Och det är inte vad jag kallar för politik.

Säga vad man vill om dokusåporna, men populära är dom. I och med Toppkandidaterna har SVT lyckats bryta ny mark med denna utskällda genre. Borta är fokuset på sex och relationer, och istället är det politiken som är i fokus. Och i och med detta har skvallerpressens skriverier också lyst med sin frånvaro, men enligt uppgifter har Toppkandidaterna ändå haft uppåt en halv miljon tittare varje avsnitt. Programmets hemsida (www.toppkandidaterna.se) har också varit en viktig del av programmets interaktivitet. Här har tittarna kunnat diskutera med toppkandidaterna och likaså rösta på dom. Och det har under hela programmet varit Petter som varit favoriten.

Men omröstningen på hemsidan har bara varit en fingervisning kring opinionen, det var först den 12/3 då det var dags för den rafflande finalen där tittarna fick ringa in till en telefonsluss och rösta på den kandidat dom tyckte bäst om och slutligen kora en vinnare. Finalen var organiserad i två omgångar, en mellan alla sex deltagarna, där de två som fick flest röster går vidare till en andra omgång där samma procedur upprepades ännu en gång för att kora vinnaren. Petter fick nästan egen majoritet av rösterna redan i den första omgången. Tvåa kom näringslivets representant, Hannes 29 år, som lovat att lägga prispengarna, om han vann, på att utbilda en knarkhund. Men Hannes fick lägga planerna på knarkhunden på hyllan, för även här tog Petter hem spelet och vann programmet och 250.000:- till bland annat SUF.

Motviljan mot Petters popularitet, hans vinst och vart pengarna ska ta vägen lät inte vänta på sig. Redan under finalen började en av juryns medlemmar, Christer Sturmark, öppet obstruera mot Petter och varnade tittarna för att Petters pengar aldrig skulle kunna delas ut till en ”icke demokratisk organisation”. De parlamentariska ungdomsförbunden med MUF, LUF och CUF gick också ut i enad front _mot_ Petter och uppmanade till att rösta på andra kandidater. CUF visade på sin desperation (grundad i mindervärdeskomplex?) mynta den bevingade kommentaren om SUF att vi ”kräver våld i kampen mot vår demokrati”. Yeah!

- Det har varit så jävla mycket roligare för mig än för de andra, vi tävlade som en rörelse och vi vann som en rörelse. Att CUF, LUF och MUF (in your face!!) ville göra det till en konfrontation mellan dem och oss var ju bara fint, för de fick så jävla mycket pisk att det knappt finns. Kom ihåg den här peppen, när vi bestämmer oss att som rörelse agera kollektivt så kör vi över de allra flesta, i debatter, i forum, i mobilisering och i aktivitet, säger Petter efter finalens slut.

Text av **Alice Jansson**
Bild av **Karin Zackari**

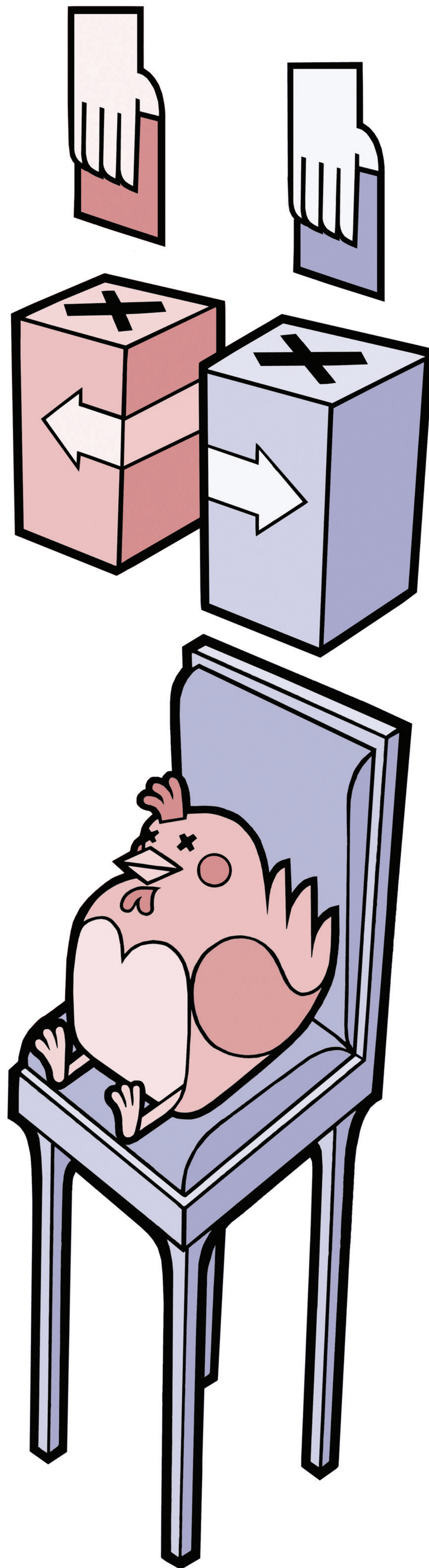
SYSTEMSKIFTE!?

Dokusåpan som kallas valrörelsen är i full gång. Då Direkt Aktion har en så låg periodicitet är det svårt att få ihop en aktuell text om spektaklet. Det rör sig om en, emellanåt ganska underhållande föreställning med krogslagsmål, rattfylleri, pedofilanklagelser, satirteckningar, samt allmän pajkastning, via etermedier, tidningar, bloggar och e-post. Under den tid det tar från att jag lägger sista handen vid den här texten till att tidningen når läsarna, kommer det garanterat att uppdagas ytterligare ett antal skandaler och kontroverser.

Ericssonchefen Carl-Henric Svanberg uttalade för en tid sedan att ett maktskifte vid valet i höst vore uppfriskande. Statsminister Göran Persson kontrade med att han gärna önskade se ett maktskifte inom näringslivet. Jacob Wallenberg med flera av näringslivets höjdare tolkade Perssons svar som ett hot mot yttrandefriheten. Då Dagens Industri uppmärksammade frågan var rubriken ”Vi vägrar hålla tyst”. Formuleringen förefaller vara en plankning av fackförbundet SEKO:s reklamkampanj för yttrandefrihet på arbetsplatserna.

Vilka konsekvenser kommer egentligen en eventuell borgerlig valseger att få? En (kontra-) revolution är det säkerligen inte frågan om. Socialdemokraterna tar det lite mer varsamt vad det gäller välfärdsslakt och privatiseringar, och påstår att det är ett nödvändigt ont. Borgarna vill skära ner lite mer och står för det (”We're just plain and evil” som republikanerna uttryckte det i ett avsnitt av Simpsons). De skillnader som kan tyckas obetydliga ur ett teoretiskt perspektiv kan dock vara viktiga i den faktiska verkligheten. Några enstaka procent hit eller dit i till exempel a-kassans ersättningsnivåer känns ordentligt i plånboken för en arbetslös, ensamstående förälder.

Men om vi bortser från den politik som kommer att föras. Vad innebär då ett maktskifte för den socialdemokratiska arbetarrörelsen? Över hela landet, i riksdag, kommuner och landsting sitter de på helspänn just nu. Välgödda politiska broilers, röda patriarker (numera ibland matriarker) som inte har avskaffat klassamhället, men istället gjort personliga klassresor och låtit arbetskamraterna stå för notan. I allra högsta grad kommer ett maktskifte att kännas i sossepamparnas plånböcker. Vissa kan tvingas till att, efter många års frånvaro, återgå till jobbet på fabriken eller äldreboendet.

Det är de personliga maktanspråken, i högre grad än politiska skillnader som är drivkraften i valrörelsen. Ungdomsförbundet SSU har i brist på radikal ekonomisk politik, börjat använda miljökamp, djurrättsfrågor, homokamp och feminism* som radikala alibin. På den socialdemokratiske riksdagskandidaten Fredrik Lundhs hemsida, står det mer att läsa om Lundhs bantningsproblem än om vilken ekonomisk politik han företräder.

Förutom att sossepamparna kan få tvingas arbeta för brödfödan vid en valförlust kan det även innebära en generell radikalisering av hela rörelsen. Som en del av en utomparlamentarisk rörelse vet vi att det finns andra sätt att påverka situationen. Vi lär med andra ord få se LO strejka och demonstrera i högre grad. Vi kommer att få lyssna till eldiga brandtal fyllda av klasskampsretorik, och överhuvudtaget se en mer kämpande socialdemokrati.

Vi kan redan nu se tendenser till ett mer utomparlamentariskt tänkande hos sossarna. SSU:s ordförande Anna Sjödin har gjort sig känd genom att klappa till en meningsmotståndare i samband med en krogrunda – ett beteende som vi känner igen från de välklädda herrarna i Revolutionära fronten. Att SSU sedan stod för Annas advokatkostnader är ju egentligen inte konstigare än att våra solidaritetsgrupper bidrar med stöd och juridisk rådgivning till kamrater som hamnat i trassel med rättvisan – och att detta sker helt oberoende av om aktivisten anses agerat rationellt eller inte.

Därför är det nära till hands att känna en viss förståelse för ståndpunkten om att ett maktskifte vore ”uppfriskande”. Men då de första syndikalistiska organisationerna bildades i början av 1900-talet, var en av de viktigaste målsättningarna att undvika en partipolitisk splittring av arbetarklassen. Det är en målsättning som inte har förverkligats ännu, likväl är vi inte intresserade av vilket parti du kommer att lägga en röst på i höstens val.

* Detta innebär inte på något sätt att frågor om sexuellt likaberättigande eller jämställdhet i sig skulle vara oviktiga. Jag står på din sida, syster!

Text av **Erik Hjärtberg**
Illustration av **Viktor Johansson**

Direkt Aktion fyller 10 år! Läs mer på sidorna 12-13

Vi har träffat en TV-kändis! Eller? Sidorna 2-3

Facklig kamp i Lund. Läs mer på sidorna 5-6

Direkt Aktion är Syndikalistiska Ungdomsförbundets utåtriktade pressorgan och utkommer med minst 4 nummer/år. Direkt Aktion ges ut av Kulturföreningen Direkt Aktion. **Ansvarig utgivare:** Anna Nygård **Medverkande**: Anna Nygård, Ulf Slotte, Johan Persson, Erik Hjärtberg, Alice Jansson, m fl **Illustrationer:** Viktor Johansson m fl. **Foto:** Karin Zackari, Petter Åsander m fl.
ISSN: 1403-381X **Upplaga:** Nr 1/2006 2000 exemplar.
Årgång: 10 **Löpnummer:** 46
Adress: Direkt Aktion **Box 6507** 113 83 Stockholm
Kontakt: 08-673 11 15 **www.direktaktion.se** direktaktion@suf.cc
Tryck: Tryckeri AB Federativs
Att **prenumerera** kostar 100 kr för 5 nummer, stödprenumeration 150 kr. Institutioner prenumererar för 150:-/5nr. Sätt in på Kulturföreningen Direkt Aktions plusgiro 64 99 67-7.
Preliminär **utgivningsplan** 2006 Nr 2/06 - 060501 Nr 3/2006 - 060801
Deadline för Direkt Aktion 2/2006 är den 1 April

Come and join us, save your cash - why you rollin with them fools when Im the man?

Registrate your name and join the game, you get caught on the train - we got you man!

MOFO
The Maverick

Årets politiska skiva är också den tightaste, mest välproducerade hiphopskivan. Mofo the Maverick från Göteborgsgruppen Kane släpper ”Join us vol.1” i samarbete med planka.nu. Som man hör på titeln handlar det om arton rena rekryterings-hits.

Trots framgångarna med att få upp nolltaxa till den politiska dagordningen har planka fortfarande svårt att komma igenom med information om sin p-kassa. Poängen med kassan är att man delar på böter för plankning. En del som hört talas om den är spektiska att gå med om de inte känner någon som kan intyga att det funkar. Det är svårt att nå alla genom flygblad och medias sensationsartiklar, satsningen på skivan och musikvideon är en av försöken att ändra på det och expandera på bredare front.

Låtarna innehåller allt från bangern ”Join us part 1 - the anthem” (där det också finns en tillhörande riktig fet musikvideo) till den smäktande kärleksförklaringen till planka i ”The new Bonnie and clyde”. Tyckte ni att planka redan hade mer streetcred än trafikbolagen så är det ingenting i jämförelse med hur det kommer se ut efter skivsläppet.

DET RÄCKER INTE ATT HA RÄTT!

Det är februrari 2006. Vintern i Skåne är inte nådig. Lerig snömodd sabbar mina trainers och en fuktig havsvind letar sig in genom varje tänktbart skrymsle i min jacka. Men just denna kväll vandrar mina tankar bort från den påträngande väderleken.

För två veckor sedan delade jag ut flygblad utanför ett konditori där mitt fack var inblandad i en konflikt. För fem dagar sedan fick jag via sms reda på att den person som jobbade på kondiset blivit mordhotad. För tre dagar sedan stod jag med 150 kamrater utanför samma ställe och visade att vi inte lät oss skrämmas av smågangsters vapenskrammel. Som det ser ut nu kommer facket antagligen att kamma hem 80 000 kr i arbetsdomstolen. Men vad händer sen..?

Den svenska arbetsmarknaden har varit mycket hårt reglerad. Framförallt genom lagar och avtal - men även genom en arbetsdisciplin där illusioner om medbestämmande och arbetsplatsdemokrati har fört in klasskampen i spår där den har kunnat bli omfamnad och oskadligjord. Men på senaste tiden har en ny trend kunnat iakttas. Fackligt inflytande och arbetare som är med och bestämmer om hur de ska utsugas verkar inte längre vara önskvärt. I de stora företagen har fabrikerna omorganiserats, flyttats runt och fackens makt bekämpats. På småborgarnas firmor får den tuffa tonen andra uttryck. Trakasserier, mordhot och andra maffiafasoner är något som arbetare allt för ofta möts av och något vi som klasskämpar och revolutionärer kommer att behöva konfrontera.

Än så länge kan traditionell facklig kamp som blockader, strejker, bojkotter och ett utnyttjade and den arbetsrätt som finns användas för att vinna den här typen av smutsiga konflikter. Men vad händer om domarna sluta döma till vår fördel, när lagarna tynar bort, och när polisen inte bryr sig om skydda en fackförening som är obekväm och hotar den etablerade ordningen? Då finns det bara ett ställe att hämta styrka från. Oss själva.

SAC må vara en ganska liten fackförening och Suf än ännu mindre organisation. Men vår obrytbara solidaritet och vår beslutsamhet att inte vika för mobbingmentalitet gör att vi har en chans att lyckas där andra skulle ge upp innan de ens försökt. Vi står inför en rad smutsiga fighter där det inte kommer att räcka att ha rätt enligt lagen för att gå segrande ur dusterna. Vi måste också få rätt.

Trots att det blåser kallt och jag anar svarta moln på den mörka himmeln fryser jag inte. Det jävlar anamma och den vinnarmentalitet som 150 kamrater i skånsk snömodd får symboliserar värmer och ger mig hopp om framtiden. Inte endast när det gäller att vinna enskilda fackliga strider, utan även om att skapa en rörelse stark och kampvillig nog att ta striden med den rådande samhällsordningen. Och vinna.

Text av **Johan Persson**
Bild av **Petter Åsander**

SUF-Skåne vid blockaden mot Cafe Lundagård

Osäkra villkor och svarta pengar på krogen,restauranger, hotell och caféer är ingen överraskning.Så egentligen är det väl föga förvånande att arbetsköparna tar till maffialiknande metoder för att hålla efter sin svarta verksamhet. I Lund är cafékulturen stor och ett av de anrikaste är Conditori Lundagård där en medlem av Malmö LS fick anställning som kallskänka i början av året. Som vanligt är det lite si och så med att skriva under papper i den här branschen men enligt lag är alla anställningsavtal giltiga- och ingen av parterna förnekar att medlemmen anställdes, om än muntligen. Problem blev det när hon inte fick de dagbundna arbetstiderna eller de yrkeskvalificerade uppgifterna som hon uppfattat att anställningen innebar. Istället fick hon arbeta som servitris och kvällstid. Med hjälp av facket fick hon till stånd en förhandling som fastställde vad som utlovats vid anställningens början- tillsvidare, dagtid som kallskänka. Ägaren ville dock inte ens nu avtala det skriftligen. Istället sattes den anställde genast på ett nytt schema, fem kvällspass I veckan - något som upplevdes som en ren bestraffning.

-Nu tyckte hon att det fick vara nog och valde att gå ut i strejk! Hon gick som vanligt till jobbet måndagen den , för att gå av efter halva passet och gå ut i strejk i protest mot kvällsarbetet. Under dagen dök fikets ägare tillsammans med en en annan man. De tog ner liv till konditoriets källare för att "prata". Manen som ägaren haft med sig började knuffa Servritrisen och slå sönder inredningen nere i källaren. Och berättade bestämt för henne att om lundagård skadades ekonomiskt av dessa stridsåtgärder skulle hemska saker hända henne och hennes familj. Han fortsatte och hotade även Malmö LS lokal, samt att han och tre andra var de verkliga ägarna bakom conditori lundagård. Tydligen hade vi trampat rätt in i en ordentlig maffia-härva. Nu fanns det ingen återvändo vi var tvugna att agera!

Ägaren och hans kumpaner använde sig av hot om en dold styrka och hot om våld. Vi svarade med att visa upp vår styrka. Vi var en stor skara som slöt upp i blockad utanför konditoriet för att tvinga fram förhandling. Och vi kommer fortsätta med detta tills de viker sig för vårt bud. De vill inte ha ljus på sina smutsiga affärer, och de vet inte hur de ska agera när vi möter dem med öppna aktioner.

Vi visar att vi inte tolererar skumrask metoder, och framförallt att vi förkastar kapitalismen som är roten till att såna här situationer uppstår. När en av oss sa ifrån skickade de sin maffia på henne men, Bråkar de med en så bråkar de med alla! – You'll never walk alone!

Text av **SUF:s Samordningsgrupp**
Illustration av **Mattias Elftorp**

Hade Maud varit ung, arbetslös och fattig hade hon kanske inte kommit med så dumma förslag...

Det Mauderna bondeförbundet

Med uppropet *Slopa LAS för unga under 26* ger sig **Maud Olofsson** (c) in i debatten om hur rättigheter på jobbet skall kunna reformeras bort.

Förslaget från Centern går ut på att arbetsköpare utan anledning eller förklaring ska kunna avskeda personer under 26 år med omedelbar verkan.

Förslaget är till stor del ett plagiat av den ungdomspolitik man driver i Frankrike där det härom veckan bedrevs omfattande manifestationer mot ungdomars rättslöshet på jobbet.

Centerns förslag må vara katastrofalt, mot ungdomars rätt på jobbet och mot de äldre som sägs upp för att företaget hellre vill ha personer de kan göra sig av med när de så önskar och som inte kan/vågar kritisera ledningen, men ger det fler ungdomar jobb?

Den franske premiärministern de Villepin bjöd i augusti ut billig ung arbetskraft, utan fackliga rättigheter, åt småföretag. CNE kallas systemet. Tyvärr för Maud och Centern så kom det franska konjunkturinstitutet fram till att: *CNE har inte skapat ett enda nytt arbetstillfälle.*

Att slopa LAS för unga är inte det enda av Centerns eminenta idéer för att minska arbetslösheten bland unga. Maud och hennes sammansvurna har fått upp blickarna för att svenska ungdomar tjänar för mycket i lön (visst känner alla unga igen sig) och att kollektivavtalen har en för hög miniminivå.

Det var väl det vi visste! Ungdomar tjänar för mycket och borde faktiskt nöja sig med att äta buljongsoppa eller bo hemma hos föräldrarna. Kanske borde vi inte kräva någon lön alls, det borde väl ge nya jobb?

Vad innebär Centerns förslag?

Jo att de vill ha ungdomar som i sin desperation tar ett jobb där de knappt får lön, inte vågar ta sig ton och inte har några som helst rätt på jobbet. En dröm för arbetsköpare som betalar mindre lön, slipper strid och kan driva upp tempot.

Självklart kommer dessa nedtrampande unga att konkurrera om jobben med äldre som i sin tur också kommer att tvingas till sämre vilkor om de överhuvudtaget ska få arbeta.

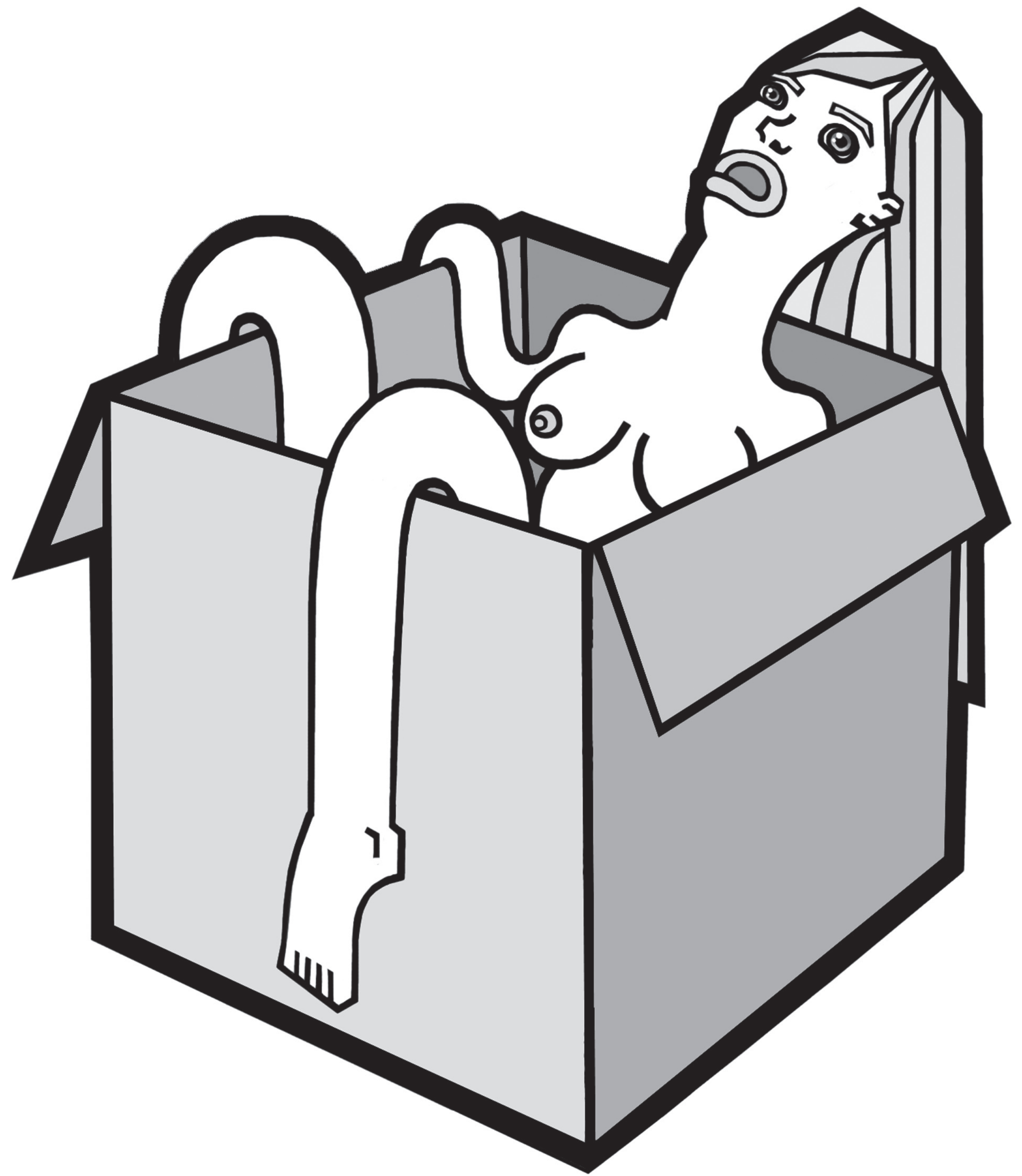
Detta är inte ett förslag för att ge ungdomar mer jobb, för inte ett enda jävla jobb kommer att skapas utan det handlar om att kunna sänka löner och urholka arbetsrätten för alla.

Vi hoppas att allt centern får se av oss knegare är våra ryggar och vår kampvilja för detta kan vara det mest idiotiska förslag Centern kommit med sedan Bondeförbundet tog initativ till det rasbiologiska institutet i Uppsala.

Text från nätbloggen **Diagnos**
diagnos.blogg.se

Är du OBJEKTIFIERAD, lilla FLICKA??

”Vi vill fokusera på att sexualiseringen är en del av den patriarkala kapitalismen och visa på ett helhetsperspektiv. Den kamp som förs av många feminister har en ekonomisk bas. Den handlar inte bara om sexism. Sexismen är en aspekt av flera andra och den fyller en viktig funktion i objektifieringen/varufieringen av kvinnor.

Under det senaste halvåret har uttryck som ”sexualiseringen av det offentligarummet” och ”objektifieringen av kvinnor” cirkulerat i den offentliga debatten och i samhället i stort, till exempel genom Feministiskt Initiativ och regeringens Flicka-kampanj. Men de tappar bort den ekonomiska grunden. De banar väg för en diskussion om ”de dumma” - media, reklammakare, sexistsvin etcetera. Frågan om varför eller vem som tjänar på det faller bort.

Det är nödvändigt att diskutera sexualiseringen av det offentliga rummet, men varje sådan diskussion måste vara förankrad i ett sammanhang. När vi ifrågasätter och problematiserar måste vi se bortom den dagsaktuella frågan så att vi kan hitta kampmetoder som pekar framåt och inte bara till förbud. Vi vill fokusera på att sexualiseringen är en del av den patriarkala kapitalismen och visa på ett helhetsperspektiv. Den kamp som förs av många feminister har en ekonomisk bas. Den handlar inte bara om sexism. Sexismen är en aspekt av flera andra och den fyller en viktig funktion i objektifieringen/varufieringen av kvinnor.

I alla samhällen sker ett utbyte av varor mellan människor. Varan kan vara en stol, mat eller att hjälpa någon med en trasslig relation. Varje vara har både ett bytesvärde och ett bruksvärde. Bruksvärdet är din egen nytta av varan medan bytesvärdet bestäms av marknaden. Det som har ett bruksvärde för dig kan alltså ha ett bytesvärde för någon annan. Varan arbetskraft byts till exempel mot pengar som i sin tur byts mot andra varor. I dagens ekonomiska system är det här bytet ojämnt. Problemet blir att äve npersonliga relationer fördunklas genom att man slutar se människan som tillverkat varan, den sociala relationen, och i stället ser till vad varan personen bär på är värd. Bytet blir därför av allt större betydelse. För att kunna göra ett bra byte krävs det att du har ett högre värde än den du byter med.

Ett parförhållande är på så sätt också en bytesrelation, där mannen har ett högre värde. Mannen kan därför göra byten han tjänar på. Därför kan han byta sin status som man mot att kunna slappa framför tv:n istället för att lagamat. Även sådant som ”sexualiseringen av det offentliga rummet” är något som den enskilde mannen drar nytta av, då kvinnan som vara i samhället gör att bytet i hemmet blir än mer ojämlikt. Utanför hemmet kan han dra nytta av sexualiseringen genom att inte behöva se kvinnor som subjekt som behöver tas på allvar. Han kan därför lättare tillskansa sig ett drägligare liv på kvinnors bekostnad.

När man talar om sexualiseringen av rummet lösryckt oskadliggörs därför den feministiska kampen. När begreppen används utan förklaring av orsak och konsekvens: den ekonomiska verkligheten, lämnas problemet oförklarat och framstår som en kamp om idéer. Förstår man inte grunden kan det vara svårt att förstå varför det fortsätter att återskapas. Men verkligheten är att det alltid finns någon som tjänar på varufieringen av kvinnokroppen. Att lyfta ut denna aspekt ur sitt sammanhang kan vidare leda till en falsk uppdelning mellan psykologisk/ideologisk sexualisering å ena sidan och den ekonomiska verkligheten å andra. Genom att göra det så blir det ekonomiska något mystiskt och ogreppbart istället för vad det egentligen är: sociala relationer.

”Vägra kallas hora”-kampanjen är ett exempel på hur en feministisk kamp tappar bort grundorsaken och börjar fokusera på ett symptom. Ordet hora ska symbolisera allt som är “dåligt” och genom att förbjuda ordet så ska problemet också försvinna. Man frågar inte varför, eller diskuterar prostitutionen som någonting verkligt som påverkar alla kvinnor. Hos alla kvinnor finns en möjlighet att prostituera sig. Kvinnor blir varor, vars kroppar får ett värde i sig och kan bytas mot någonting annat. Män som kallar kvinnor hora gör kvinnan till en vara. Det speglar en verklighet där kvinnors kroppar köps och säljs. Prostitutionen och horan är den yttersta formen av varufieringen. Horan är bärare av en kropp som någon annan bestämmer värdet på. I samma sekund som en kvinna byter sin kropp mot pengar, blir kroppen en vara som någon annan får nytta av. Men hennes egen kontroll över kroppen och möjlighet att använda den försvinner. Detta byte gäller även på andra sätt och på andra platser än på bordellen. Vad vi aldrig får glömma är att kvinnan inte bestämmer värdet på sin kropp själv - det avgörs på en marknad. Det ojämlika bytet av värden är centralt och avgörande för kapitalismen.

Den aktiva feministiska kampen har tvingat fram en diskussion och de etablerade partierna måste därför ta hänsyn till och förhålla sig till feminismen. Att Marita Ulvskog startade “Feministas” är ett exempel på hur makten svarar mot ett reellt hot. I dag är det få som inte skulle skriva under på att de vill leva i ett jämställt samhälle, det är en effekt av den kvinnokamp som har skett och som ständigt är närvarande. Men lika lätt som det är att hålla med om jämställdhet är det att oskadliggöra den. Statsmakten kan inte längre prata om klasskamp utan att det skorrar falskt, men makten har ett behov av att verka ha en gräsrotsrörelse som kan ge “politiken” ett innehåll. Nu har turen kommit till feminismen. Men det är inte vilken feminism som helst, naturligtvis. Det är de feministiska termerna som inte leder till någon förändring och som inte kräver något i aktionsväg. De feminister som vill mer än kvotering till styrelser förskjuts och knuffas undan. Kvar blir den systembevarande feminismen.

De framsteg som gjorts på grund av feministisk kamp är positiva, samtidigt som vi hela tiden ser att feminismen riskerar att sugas upp och oskadliggöras om vi inte utvecklar den. Vi menar att den feministiska kampen är en nödvändig del av kampen mot kapitalet, men för att inte göra feminismen ofarlig måste vi länka ihop kamperna med varandra. Ett sätt att göra det på är att se objektifieringen/varufieringen ur ett helhetsperspektiv och hur det synliga och osynliga motståndet ständigt är närvarande när vi på olika sätt motsätter oss och undandrar oss bytesakten. När vi sjukskriver oss, vägrar tvåsamheten, hemarbetet, snor eller plankar och så vidare är Vi alla det aktiva subjektet. Vi skapar inte bara värde - vi skapar utvecklingen.

Text av **Kvinnopolitiskt Forum.**
http://kvinnopolitisktforum.blogspot.com/
Illustration av **Viktor Johansson**

DIREKT AKTION

10 ÅR PÅ BARRIKADERNA!

Det första numret av Direkt Aktion , nummer 1 1996, hade ockupationen av bryggeriet i Alingsås som huvudrubrik, men vi kunde bland mycket annat också stoltsera med en intervju av Rage Against the Machine!

Det är inte alltid en dans på rosor att vara Syndikalistiska Ungdomsförbundets utåtriktade pressorgan. Till skillnad från de parlamentariska ungdomsförbundens tidningar har Direkt Aktion inte en centralorganisation som skjuter till pengar när tidningen inte går runt. Inte heller har Direkt Aktion någon stor tankesmedja som Timbro eller andra finansiärer i bakgrunden. Engagemang, vilja och behovet av en frihetligt socialistisk och radikal röst är snarare det som ligger bakom att Direkt Aktion nu getts ut kontinuerligt i 10 år. En tid som är ganska imponerande med tanke på förutsättningarna.

Hindren är dock fler än ekonomin. En stor ruljans på redaktionsmedlemmar, många och spretande åsikter om tidningens syfte, målgrupper och innehåll, ibland lite *för* radikalt innehåll har retat upp allt ifrån riksmedia och polisen till andra delar av SUF-federationen och tidningens tryckerier. Men här har också Direkt Aktion en hel del tillgångar. Det är knappast något problem att hitta aktuella ämnen att skriva om, eller vinklingar på ämnen som knappast redan är representaterade inom presssverige.

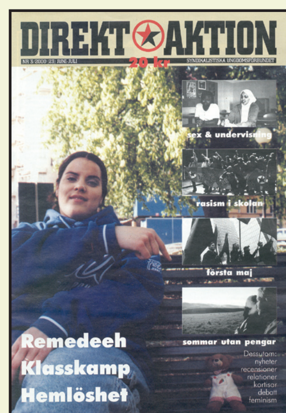
Den nuvarande redaktionen har nu gett ut 8 nummer av tidningen, sammanlagt två år av utgivning. Och när vi tog över var Direkt Aktion en tidning i dödsryckningar. Redaktionens administration fungerande inte, prenumerationsregistret var eftersatt och kontinuteten från förra redaktionen var inte den bästa. Därför var den nuvarande redaktionen i mångt och mycket inte bara tvungen att uppfinna hjulet på nytt, man var också tvungen att försöka ta tag i den tidigare redaktionens skulder och mycket annat. Och i början gick det knackigt, men ganska snabbt utvecklades Direkt Aktion till den tidning vi vill att den ska vara, en tidning vi är stolta över.

Nu fyller Direkt Aktion 10 år, och det är vi ännu mer stolta över! Nu firar vi med ett sjysst klistermärke alla prenumeranter får med tidningen i brevlådan, prenumerationsvärvningskampanjer och den nya hemsidan www.direktaktion.se. Under året kommer det hända mycket spännande. Vi hoppas att du, oavsett du är gammal eller ny DA-läsare stannar kvar och fortsätter läsa tidningen, inte bara i år utan åtminstone 10 år till!

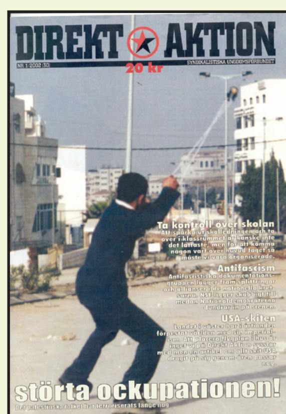

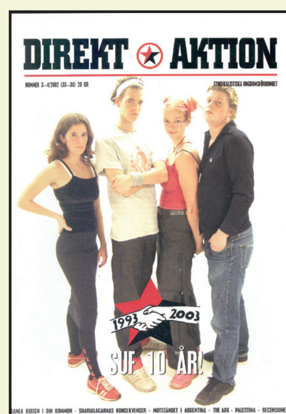

I början tycktes Direkt Aktion i tvåfärg och innehållet var mer nyhetsintriktat. Men i takt med att fyrfärgstryck blev billigare och internet slog igenom har tidningen utvecklats åt magasinhållet med längre artiklar.

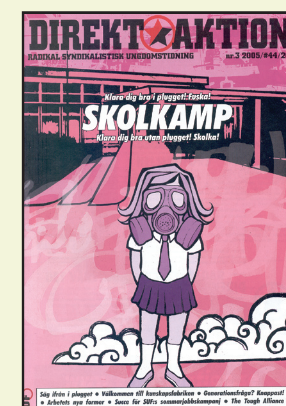

Direkt Aktion har alltid stått på barrikaderna. Inför EU-toppmötet i Göteborg gick vi händelserna i förväg och uppmanade till militans. Det internationella engagemanget, och då speciellt med palestina har alltid legat redaktionen varmt om hjärtat. Numret med den baseballutrustade postarbetaren på framsidan fick problem på tryckeriet - det var för radikal!

De senaste två åren har redaktionen sökt nya former för Direkt Aktion genom experementerande med format och teman. Resultaten har varit blandade, men mottagandet från läsarna visar att vi hittat rätt.

AKTUELLA BÖCKER FRÅN FEDERATIVS

Sprängkraft i Iran
Shora Esmailian & Andreas Malm

Iran, en jättenation som möter oss som ett mörker av slöjtvång, galna mullor och atombomber.
Men vad händer därinne? Följ med in i ett land som slits mellan möjliga framtider.
Malm och Esmailian skriver en engagerad och påläst journalistik, som lyckas kombinera jordnära möten med politisk vidvinkel."
Aftonbladet

49 kr (ord pris 55:-)

Gatupolitikens lagar - juridisk handbok för politiska aktivister

49kr (ord pris 69:-)

Gatupolitikens lagar är utan tvekan en praktisk handbok för aktivister och ger dessutom ett maktkritiskt perspektiv på den svenska rätten" Mats Runvall - Yelah

XX-Feministiska samtal, idéer och utbrott

Det bästa från Arbetarens XX- sidor 2001 - 2004. Texter som ställer nya frågor och ger svar. Om medierna, om teori och kamp, om barnen och om feminismen på jobbet. En bok ämnad att väcka din kamplust!
39 kr

Stefan Bergmark & Mattias Elftorp:
Rapporter från ställen jag brukar hänga på

"...en rolig bok att läsa, och man känner att ämnena boken tar upp är väl genomtänkta. Hade Alexandra Pascalidou skrivit såna här krönikor hade i alla fall jag läst Metro med mycket större intresse".
Direkt Aktion nr. 4 2005/ # 45

Vårt pris 129 kr

3 pocket för 99 Kr !

Fler titlar hittar du i vår webbshop, där du även kan beställa böckerna (lägsta portokosnad tillkommer:
www.federativsforlag.se

FEDERATIVS

SUF

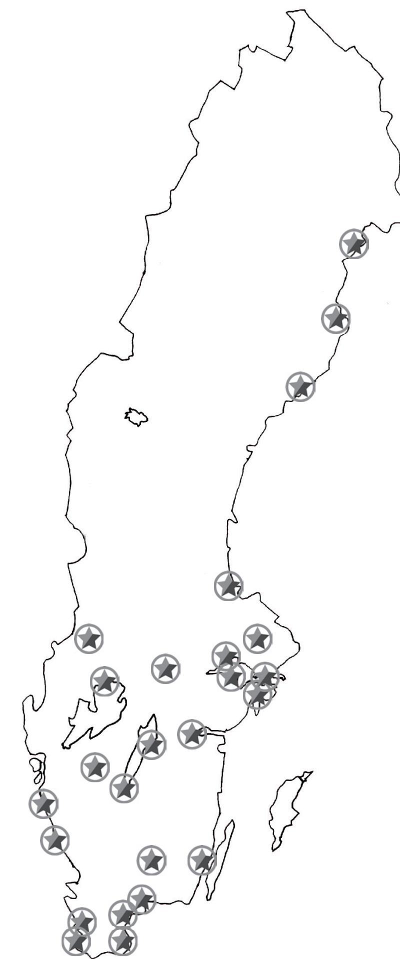
Nyfiken på Syndikalistiska Ungdomsförbundet (SUF)?

SUF är en landstäckande anarkosyndikalistisk ungdomsrörelse. Vi verkar för ungdomars rätt på arbetsmarknaden, i skolan och i vardagen genom utomparlamentarisk kamp.

Vårt mål är det stats- och klasslösa samhället, i vilket ekonomin står under samhällets demokratiska kontroll och makten inte är koncentrerad i händerna på en elit.

På följande platser i landet finns aktiva SUF-klubbar;

- SUF Arvika
- SUF Gävle
- SUF Göteborg
- SUF Huddinge
- SUF Jönköping
- SUF Kalmar
- SUF Karlshamn
- SUF Karlstad
- SUF Kristianstad
- SUF Luleå
- SUF Lund
- SUF Malmö
- SUF Motala
- SUF Norrköping
- SUF Simrishamn
- SUF Skellefteå
- SUF Skövde
- SUF Stockholm
- SUF Strängnäs
- SUF Umeå
- SUF Uppsala
- SUF Varberg
- SUF Västerås
- SUF Växjö
- Örebro SUK

Läs mer om SUF och om hur du kommer i kontakt med din lokalklubb på **www.suf.cc**

LANDSMÖTE 2006
SYNDIKALISTISKA UNGDOMSFÖRBUNDET

Delar av landsmötesdelegaterna

Under helgen 20 – 22 Januari ägde SUF:s Sextonde Landsmöte rum på Kvinnofolkhögskolan i Göteborg. Lokalklubbar från hela landet träffades och diskuterade federationens framtid.

Vi kunde även se bakåt på ett mycket händelserikt år 2005. Det var tydligt att alla SUF klubbar nu drar mer och mer åt samma håll. Federationen har fått ett gemensamt fokus i den praktiska klasskampen och letar ständigt efter nya sätt att agera i denna.

Flertalet projekt klubbades igenom av landsmötet, bland annat en landsomfattande skolkampanj med namnet kunskapsfabriken. Och en större satsning på gemensam propaganda för federationen. SUF kommer även att få tillgång till mer resurser efter en höjning av medlemsavgiften.

Vi i Samordningsgruppen är mycket nöjda med helgens möte och den utveckling som sker inom SUF.

För det klasslösa samhället
SUFs Samordningsgrupp Den 25 januari 2006

VI HAR REDAN GJORT VÅRA VAL.

Året är 2006. I nationalstaten Sverige samlar sig hela den politiska makten till en enorm kraftansträngning. Det är nämligen dags för val. Från höger till vänster basuneras nu ut löften om förändring. De säger alla att om vi röstar på just dem så kommer våra liv att bli lite bättre. Om alla tar sitt demokratiska ansvar så kommer samhället att bli lite bättre. Det är dags att välja att delta i politiken och det är ett val vi alla måste göra.

Hasse skyndar hem från jobbet. Det regnar och han inser att han hatar Sverige för vädret. *Snart kommer jag slippa hela skiten*, tänker Hasse. *Chartern till Kanarieöarna är redan bokad. En välförtjänt vecka i solen.* Snön slaskar ner hans skor och han nästan springer för att hinna med bussen. Hans strumpor är genomblöta. Den gröna bussen rivstartar i en kaskad av vatten just när Hasse svänger runt husknuten. *Fan…* Regnet väller ner över honom. Det är en kvart till nästa buss. Han är blöt ända in på kalsingarna. *En vecka sol och bad, och sen då? Tillbaka till arbetet.* Hasse är ensam nu. Tiden står stilla. Han torkar bort vatten från ansiktet med handflatan. *Och sen ett år till nästa semester, om det blir nu blir några pengar över. Det finns ju så jävla mycket annan skit som kostar.* I den stunden inser Hasse att tiden inte alls står stilla. Bussen från jobbet har precis stulit en kvart av hans fritid. *Arbetet stjäl all min tid.* Vilken jävla idé. Han fryser. Han kan inte behärska sin tankar längre. Locket är av och grytan kokar över. *Fritid är bara arbetsfri tid.* Han måste sluta nu. Detta börjar gå för långt. Ångesten kniper till i magen. Men nu är det alldeles för sent, och den där regniga kvällen i busskuren inser Hasse att hela hans liv styrs av arbetets tid.

I vårt samhälle är politik demokrati, från föreningsnivå till riksdagsnivå. Demokrati sägs grunda sig i deltagande, dialog och kompromiss. Men majoriteten av världens befolkning tvingas sälja sin arbetskraft för att leva. För att få lön för att kunna leva, så att vi ska kunna fortsätta arbeta. Om demokrati behandlar alla frågor genom deltagande, dialog och kompromiss, då är denna dagliga slavhandeln med vår arbetskraft demokratins stora icke-fråga.

Anna hatade sitt jobb. Inte jobbet på McDonald's specifikt. Hon hatade helt enkelt att jobba. *Samhällets rikedom grundar sig i den tid arbetsköparna köper av oss, den tid de köper oss, och hur mycket de lyckas sätta oss i arbete under denna tid*, sa Anna en gång lite överförfriskad på personalfesten. Arbetskamraterna rynkade på pannan. Det allmänna fylleriet medförde att Annas kommentar snart blev bortglömd. Men egentligen spelade det ingen roll. Anna fick sin tes bekräftad varje dag på jobbet. Hon såg konflikten mellan sina arbetskamrater, de som sålde sin arbetskraft, och cheferna, som satte den i arbete åt de som köpte den. Cheferna försökte att få henne och de andra att arbeta så mycket som möjligt under arbetstiden, medan de själva försökte arbeta så lite som möjligt. Bakfull, en tråkig måndagskväll, sneglade Anna bort mot grillen och såg arbetsledaren skälla ut två av sina arbetskamrater. Denna triviala grej, att de stått och snackat istället för att jobba, fick sitt sammanhang. *Detta är samhällets stora konflikt*, tänkte hon. *Och den pågår hela tiden. Överallt.* Ett leende spreds över hennes läppar.

Året är 2006. De säger att vi ska välja sida. Men vi har redan gjort våra val. På varje arbetsplats, i varje köpcentrum, i varje skola och på varje arbetsförmedling; överallt där den klass som tvingas sälja sin arbetskraft befinner sig eller tvingas befinna sig. Vi tvingas att välja kamp. Tillsammans utgör vi ett alltid närvarande, alltid kämpande, men aldrig synligt parti.

Till valskådespelet har vi bara en sak att säga; Vi har redan gjort våra val. Vi är alla medlemmar av det Osynliga Partiet!

Vi har redan gjort våra val!

www.osynligapartiet.se